Sumant indecisos

És cordovès, continuarà sent cordovès i morirà sent cordovès. D'això, no en té cap dubte i ho recorda sempre que pot. "L'únic que passa és que lluitaré per no haver de marxar un altre cop", diu amb convenciment. I explica: "Ja vaig haver de marxar un cop d'Andalusia perquè allà no es podia viure. El que volem és deixar d'haver de marxar dels nostres llocs d'origen. Ara defensaré aquest lloc d'origen". És el de la seva filla i el dels seus néts. No vol que hagin de fer com els seus pares, "marxar d'una terra que no els donava oportunitats". Sense deixar de ser espanyol, ni trencar cap mena de vincle Ebre enllà, vol construir un nou Estat, diferent del que el va veure néixer.

Arribat des del sud d'Espanya fa més de quaranta anys, avui Eduardo Reyes lluita per la independència de Catalunya. Ho fa des de Súmate, l'associació de castellanoparlants sobiranistes que ell mateix presideix, però també des del sisè lloc de la llista de Junts pel sí per Barcelona. "No podem continuar pensant que Espanya canviarà, perquè Espanya no canviarà mai", rebla Reyes, que lamenta que l'Estat espanyol ja fa "segles i segles" que va així. "Què ens fa pensar que canviarà ara?". A les proves recents es remet: les possibles noves atribucions del Tribunal Constitucional.

Són una associació molt petita, amb recursos molt limitats, però que ha fet sentir la seva veu. Malgrat les acusacions de certs sectors unionistes, no reben subvencions, tot i que les agrairien. Tota la feina és a força de picar pedra. De cara al 27S, també. "El que passa és que tenim molta voluntat i, encara que siguem pocs, fem molt de soroll", explica Eduardo Reyes, que en 23 dies participarà en més d'una quarantena d'actes. "Això és el que fa que nosaltres siguem potencialment més gent que molts que tenen molta militància però realment fan molt poc".

> L'escenari d'una llista unitària no és el seu preferit ni tenen els recursos econòmics que desitjarien, però Súmate, l'organització dels independentistes castellanoparlants, participarà activament en la campanya electoral. Són transversals i ho demostren amb la seva presència en les dues candidatures sobiranistes. El seu únic consens és aquest: el 27S s'ha de votar Junts pel sí o CUP-Crida Constituent.

*Reportatge de **Nicolás Tomás***

Aquesta és una de les idees més compartides i repetides entre els socis i activistes de Súmate. "Som com formiguetes, fem tot el que podem amb molt poc", assenyala Gabriel Rufián, també fill d'andalusos i membre destacat de l'associació i del secretariat de l'Assemblea Nacional Catalana. Admet que ja estan acostumats a treballar amb pocs mitjans: "No ens ve de nou. Fem el que hem fet sempre, que és ajudar d'una manera humil a aconseguir que aquest procés arribi a bon port i de la millor manera possible".

S'organitzen per arribar a tots els fronts gràcies al petit equip que tenen i sobretot a la feina de les seccions comarcals de Súmate, que són les que estan en contacte amb l'Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural i els partits per organitzar actes. Durant la campanya també muntaran activitats amb més col·lectius, com la comunitat gallega a favor de la independència, Argentins per la Independència o Nous Catalans. Tenen tancades xerrades a la Universitat Pompeu Fabra, la Universitat de Barcelona i la Universitat Rovira i Virgili. Especialment al cinturó metropolità, als carrers i els mercats, hi tindran cada dia parades informatives i *speaker corners*.

Es dirigeixen principalment a la població castellanoparlant de l'àrea metropolitana de Barcelona, i volen trencar tòpics i estereotips. "Hi ha una canterella paternalista que diu que el cinturó roig, l'àrea metropolitana és dura o que li costa més", critica Rufián, "no ens hem sentit millor acollits, fins i tot ens ha costat més fer actes en determinats barris de la zona alta de Barcelona". Allà, a la perifèria de la capital, expliquen els beneficis de la independència de Catalunya, des d'un punt de vista pragmàtic, racional, fugint dels debats emocionals. Tracten amb els indecisos, resolen els seus dubtes, responen a totes les seves preguntes que poden respondre. Desmunten el que anomenen "discurs de la por" i, també, un "discurs unionista reaccionari".

Desmenteixen que vagin només a menjar *txokos* i braves i a explicar acudits, com segons un reportatge recent va afirmar un convergent, encara que admeten que els agrada fer política als carrers i els bars. "La política bona es fa al carrer, on sempre s'ha fet i on s'han guanyat tants drets en aquest país", sosté Gabriel Rufián. Tot i que molts provenen de l'esquerra, no veuen en l'esquerra espanyola una alternativa. Així ho reconeix →

J.M. MONTANER-UCE

Eduardo Reyes lluita per la independència de Catalunya des de l'associació de castellanoparlants sobiranistes que ell mateix presideix.

→ Eduardo Reyes, antic votant del PSOE: "Prefereixo mil vegades la dreta catalana que l'esquerra espanyola. L'esquerra espanyola és Felipe González, Alfonso Guerra i els dos ex-presidents imputats de la Junta d'Andalusia".

Súmate, però, no és només Junts pel sí. Sense anar més lluny, el cap de la llista per la CUP-Crida Constituent a Barcelona i candidat a la presidència de la Generalitat, Antonio Baños, també n'és un membre destacat. És per això que, amb vista a les eleccions del pròxim 27 de setembre, com a entitat demanaran el vot per qualsevol de les dues candidatures sobiranistes, sense preferències. "L'única divisió a Súmate és entre Junts pel sí i la CUP, però que tots volem el mateix està clar", assegura Reyes.

"L'ÚNICA DIVISIÓ A SÚMATE ÉS ENTRE JUNTS PEL SÍ I LA CUP, PERÒ QUE TOTS VOLEM EL MATEIX ESTÀ CLAR"

La llista unitària no era, ni de bon tros, la seva opció preferida pensant en unes eleccions amb caràcter plebiscitari. "Jo pensava que cadascú havia de tenir la llibertat de votar qui volgués i el millor haurien estat tres llistes separades", assenyala Reyes. Però accepten sense queixar-se l'escenari en què els ha tocat batallar, com justifica Rufián: "Almenys ha servit per deixar enrere debats fratricides que només estaven fent perdre temps a l'independentisme. Ho acceptem més que res perquè la gent està il·lusionada, i amb això nosaltres ja en tenim prou".

Hi ha poques veus que trenquin aquest consens dins de Súmate. Una d'aquestes era la de Coque García, membre de l'associació fins que va ser escollit regidor per ERC a l'Hospitalet de Llobregat. En aquell moment va decidir plegar perquè tenien "estratègies diferents". Durant les últimes setmanes ha carregat públicament, a través de les xarxes socials, contra els "*hooligans* de la llista unitària" perquè la "unitat" no és "adhesió cega a una única llista". I s'ha preguntat: "Volem unitat o volem Mas a la llista?". Va arribar a confessar que no sabia a qui votaria. No obstant això, no ha volgut fer declaracions a EL TEMPS, argumentant que estem a les portes de la campanya electoral.

Quan van començar amb tot això de Súmate, no s'imaginaven que arribarien fins on han arribat avui, que participen en la política institucional i concorren a unes eleccions plebiscitàries en el si d'una coalició electoral. "Jo mai no he tingut intenció de fer-me polític, ni de bon tros", confessa el president. Però les circumstàncies i l'excepcionalitat del moment l'han empès a fer-ho. "Sóc una persona que, com tantes altres, estic indignada i em rebel·lo contra les injustícies. Acabes entenent que com a ciutadà has de participar en política perquè no et putegin més". Ja que hi és, diu, arribarà fins al final. •